

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: FUGLE-UISE

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "FUGLE-UISE", i Grundtvig, N. F. S.: *N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter*, Gyldendalske Boghandel, 1904-1909, s. 315. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-grundtvig08val-shoot-workid126022/facsimile.pdf> (tilgået 28. juli 2024)

Anvendt udgave: N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

FUGLE-UISE.

BLANDT de Sange, Grundtvig digtede til Brug for Danske Samfund, meddeles her: »Fugle-Visc til Bonde-Frihedens Priis i Danske Samfund 1840«.

Mei. Der stander et Slot i Osterrig.

For Bønder Himlens Fugle meer
End for de Store sjunge,
Som heller lee ad Fuglens Fjer,
End lytte til hans Tunge.

Og Skjalden er af Fugle-Art,
Hans Tankering har Vinger,
Som Fugl i Luften skyder Fart,
Han lukt i Sky sig svinger.

Mån klarlig og paa Marken saae,
Hvor Sangen var i Mode,
Da Hjarne sang for Bønder graa,
Som bar om Land Kong Frode.

Nu længe dog i Danevang,
Med deilig grønne Skove,
Uhørt var hardtad Skjalds-Sang
For dem i Kiæder grove.

Fugle-Vise

Med Øre knap for Gjøgens Kuk
Gik Bondemand bag Ploven,
Og hørte for sit eget Suk
Ei Fuglesang fra Oven.

Men Gud og Danmarks Kongesøn
De sørged for den Ringe,
Saa godt kan Sang fra Skoven grøn
Nu i hans Øren klinge.

Der staaer en Steen paa Vesterbro,
Det er en Ære-Støtte
For Hjertet, som i Kongebo
Ved Bondens Lænker blødt.

At løst er nu hans Træliebaand,
Kan Steen dog ei bevise,
Men Skjaldesang med Liv og Aand,
Som Bønde-Læber prise.

Saasandt vi er af Fugle-Art,
Og Hjarves Skjalde-Stamme,
Det kjendes maa paa Bønder snart,
At tændt er Friheds Flamme.

Igjen da lytter Menigmand
Til Kvad og Kæmpeviser,
Og frydes ved sit Fædreland,
Og Skjaldesangen priser.

Som Fugle i den grønne Lund,
Vi skal for Bønder kvæde,
Saa det kan gaae fra Mund til Mund,
Fra Slægt til Slægt med Glæde.

Det være skal vor største Fryd,
Som Skjalde barneglæde,
Naar hoppe kan ved Sangens Lyd
Seiv bare Been paa Gade.

Fugle-Vise

Det kaldes skal vor bedste Sang,
Til evig Roes og Minde,
Som løber rundt i Danevang
Naar Piger Negen binde.

Det være skal vor Hæders-Krands,
Naar vore Toner milde
Med Pigerne gaae let i Dands
Ved hvert et Bønder-Gilde!
